

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Záznam ze setkání PS pro rovné příležitosti:

společné on-line setkání PS pro rovné příležitosti, PS pro financování, řídicího výboru a dalších zájemců:

Inspiromat společného vzdělávání

Datum a čas setkání: 4. 5. 2021, 15:45–19:00 hodin

Pozvány byly za PS pro RP: Veronika Biskupová, Ladislava Cermanová, Dana Nováková, Aneta Pavlátová, Renata Pažoutová, Petra Pilbauerová, Hana Skramuská, Aneta Svobodová, Iva Štrojsová, Adéla Zákoutská

Setkání se za PS pro RP zúčastnily: Veronika Biskupová, Iva Štrojsová

Program:

0. Přivítání
 1. Inspiromat společného vzdělávání: Péče o žáky s SPV
 2. Inspiromat společného vzdělávání: Péče o nadané
 3. Závěr
 4. Termín příští schůzky
-

0. Přivítání

Vzhledem k situaci dané nemocí Covid-19 se společné setkání řídicího výboru a PS pro rovné příležitosti a PS pro financování uskutečnil on-line formou. Po úvodním slovu Martiny Kestnerové a vyslovení souhlasu s nahráváním akce se slova ujali Karel Minařík a Michaela Nováková ze ZŠ Partyzánská v České Lípě. Některé kolegyně se akce nemohly zúčastnit, na požádání si mohou následně zhlédnout záznam z dané akce za účelem seznámení se s příkladem, o který se podělili zástupci ze ZŠ Partyzánská.

1. Inspiromat společného vzdělávání: Péče o žáky s SVP

Na začátku setkání zmínil Karel Minařík, že v pozici ředitele působí devátým školním rokem, Michaela Nováková zastává na škole funkci koordinátorky společného vzdělávání, výchovné a kariérové poradkyně a sociální pedagoga. Po seznámení s harmonogramem akce a vysvětlení možností zapojení do diskuse se účastníci ve skupinách věnovali úvodní aktivitě – diskusi nad úvodní myšlenkou:

„V rozmanitosti je síla: Inkluze nám přinesla jen víc starostí. Z mého osobního pohledu si myslím, že...“

Kromě samotné diskuse ve skupinách účastníci zapisovali své postřehy i do prostředí jamboard. Zde se objevilo např.: *může nás obohatit, setkání s jinakostí, respektování jinakosti, obohacuje děti v jejich pohledu na spolužáky, nutí je všimnout si odlišností a respektovat je, díky ní jsem začala přemýšlet nad tím, jak učím, nastavila určitý rámec, pomohla mi udělat přehlednější systém, nutí nás posouvat hranice, můžeme pracovat na*

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

zlepšení, zvýšené nároky na organizaci výuky, učitel nebude mít čas na ostatní žáky.

Karel Minařík před sdílením zkušeností s péčí o žáky s SVP uvedl, že samozřejmě nemají univerzální recept, nabízejí svoji zkušenost.

Inkluzivní vyhlášku hodnotí jako přínos. Kromě otázek a nejasností přinesla totiž do škol asistenty pedagoga, respektive systematictější možnost jejich zapojení (v souvislosti se změnou financování). ZŠ Partyzánská chce být proinkluzivní školou. Nyní mají 437 žáků, každému z nich chtějí nabídnout cestu ke vzdělání. Proto došli před lety k rozhodnutí, že je potřeba změnit systém. Michaela Nováková pomáhala s jeho vytvářením a stala se koordinátorkou společného vzdělávání. Karel Minařík zjistil, že pro kvalitně pojatou inkluzi na škole je třeba osoba, která se tématu věnuje, je k dispozici denně od 7:00 do 15:30 h učitelům, žákům, rodičům, vedení školy... Pro financování této pozice byla využita šablona Sociální pedagog.

V navazujícím moderovaném rozhovoru Karla Minaříka s Michaelou Novákovou seznámili účastníky se systémem péče o děti se SVP na jejich škole.

Školu v letošním školním roce navštěvuje 437 žáků, z toho 63 jich je s podpurnými opatřeními (PO), 2. stupeň 50, 3. stupeň 13 (3 žáci s PAS, další 2 jsou v šetření PPP, 4 žáci s PO pro mimořádně nadané). Bez PO mají ještě dalších 16 žáků mimořádně nadaných). Nejčastěji se jedná o mírné poruchy učení a chování, PAS, závažné poruchy řeči a chování. Někdy se stává, že je ve třídě až 12 dětí, které potřebují PO.

Při PO 1. a 2. stupně zvažují hlavně to, jak vytvořit podmínky pro to, aby i tyto děti zažily úspěch. Asistent pedagoga (AP) u druhého stupně je dle potřeby na hodinách CEJ a MAT.

Na škole v současnosti působí 9 AP s celkovým úvazkem 267 hodin. V dřívějších letech školu navštěvovaly i děti ze sociálně znevýhodněného prostředí s APOD. Nyní mají děti ze sociálně znevýhodněného prostředí též, ale bez doporučení s PPP (bez jejich návrhu PO), přistupují k nim ale tak, jako by PO přiznaná měly.

Vedení školy dlouhodobě pracuje na edukaci pedagogického sboru, učitelé vědí, jak přistupovat k potřebám žáků, učitel již před získáním doporučení s PPP/SPC pracuje. Plány pedagogické podpory na škole stále fungují, sepsání totiž pomůže v dalších krocích při konzultaci doporučení s PPP.

Pokud se jeví známky toho, že dítě potřebuje pomoci, daný učitel zkontaktuje třídního učitele a koordinátora inkluze. Na společné schůzce i s rodičem a dítětem následně stanoví vhodný postup. Zjistí se, co je rodina schopná zvládnout. Rodiče s návrhem vyšetření v PPP souhlasí, za poslední čtyři roky byly pouze dva případy, kdy rodiče nechtěli, aby bylo dítě vyšetřeno. Velmi záleží na tom, jak situaci rodičům škola vysvětlí (seznámit se situací a s tím, jak by bylo potřeba dítěti pomoci, zjistit, co mohou zaříditi rodiče, u čeho výrazně ulehčí situaci právě doporučení z PPP/SPC).

Škola se snaží již před nástupem dítěte zmapovat situaci – při nápisech on-line je to samozřejmě problematické. Při běžném režimu zápisů je přítomna i zástupkyně PPP, která pomáhá při prediagnostice dětí se SVP či dětí mimořádně nadaných. Dobrým podkladem pro prediagnostiku je i dotazník, který vyplňují rodiče před vstupem dítěte do první třídy. Díky

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

těmto krokům získává škola celkem konkrétnější představu o možných potřebných opatřeních.

Koordinátorka společného vzdělávání pravidelně komunikuje s učiteli. Jednak existují pravidelné konzultační hodiny, jednak je možné si domluvit jiný termín dle potřeby. Při prvotním zjištění, že by dítě mohlo potřebovat pomoci, dojde k první konzultaci. Koordinátorka navštíví danou vyučovací hodinu. Následně společně s daným učitelem a třídním učitelem hledají cesty, kterými by mohli dítěti pomoci. Na dalších setkáních vyhodnocují, jak se situace vyvíjí, zda nastavené opatření pomohlo, nebo jsou potřeba další kroky.

Důležitá je i spolupráce s PPP a dobré vztahy s ní. Před vystavením doporučení PPP dokument PPP konzultuje s koordinátorkou inkluze.

Mezi prvním a druhým stupněm existuje z hlediska společného vzdělávání provázanost. Dítě má na 1. stupni jiný plán pedagogické podpory než na 2. stupni. S kolegy si věcné informace k podpůrným opatřením a potřebám dítěte sdělují kromě jiného i na tzv. svačinkách (setkání o hlavní přestávce), kde se setkávají vyučující prvního i druhého stupně, znají tedy potřeby dítěte při přechodu na 2. stupeň. Zároveň si v případě potřeby mohou odborně sdělit, co by mohlo dítěti pomoci. Vyučující se zároveň dostanou k doporučení či IVP dítěte (sdílení v Teamsech, učitelé jsou si samozřejmě vědomi důvěrnosti daného materiálu a tomu odpovídajícímu zacházení s ním). Každé dítě má tedy u svého jména nahráno to, co potřebují učitelé pro práci vědět. Koordinátorka zároveň chodí za jednotlivými vyučujícími, seznamuje je s doporučeními.

Základ doporučení tvoří kariérová poradkyně, další části doplňují, mění, upravují v průběhu školního roku jednotliví vyučující.

V případě žáka s PAS kontaktují rodiče většinou školu již před nástupem do školy. Škola na základě rozhovoru hledá vhodnou AP, která má odpovídající zkušenosti, zjišťuje se, zda je třeba se do vzdělávat apod. Po seznamovací schůzce s rodiči dojíždí AP do přirozeného prostředí dítěte. AP pak není pro dítě cizí osobou.

Karel Minařík zároveň přiznal, že i jim se nedaří některé děti i přes veškerou snahu vhodně motivovat, nastavit opatření, která by výrazně pomohla. Dítě se někdy nezačlení do kolektivu, není motivován k práci. Náročná je adaptace ve chvílích, kdy dítě přešlo z jiné ZŠ.

Dalším problémem je to, že ne každý kolega ví, jak s dítětem pracovat, i proto se vzdělávání sboru věnuje.

Velkým tématem bylo na ZŠ Partyzánská i začlenění SP do pedagogického sboru.

Michaela Nováková má radost z toho, jak žáci přistupují k žákům s SVP. Je tu znát socializace. Děti se naučily pomáhat, přijímat jinakost.

Důležitým bodem je rozhodně komunikace učitele směrem k žákům. Říci, proč dítě píše např. jen tři věty místo celého textu, proč se mu některá cvičení neznámkuje apod. Někdy se na tuto důležitou věc zapomíná. Žáci mají velký smysl pro spravedlnost. Je třeba vysvětlit, že žák má určité podmínky, protože má určité potřeby. Na základě nich diferencuje úkoly. Je to

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

samozřejmě náročné, ale jedinou fungující cestou je právě individualizace.

Dalším bodem je práce s klimatem. Je třeba znát potřeby pedagogů, ptát se: Co je pro tebe zátěž? S čím bych mohl jako ředitel pomoci?

Karel Minařík hodnotí inkluzi pozitivně – do školy dorazily finance, které chyběly. Dříve se finance na AP získávaly na základě jednorroční žádosti či projektu. Nyní je podpora systematictější, proto může být ve školách i více AP.

Hledání a výběr AP je též důležitým tématem. Pokud do školy dorazí žádost s životopisem, následuje osobní schůzka, při níž zájemce řeší i případové situace. Když je zájemce vybrán, běží měsíc na seznámení. Osoba si projde třídy, seznámí se s prostředím. První týden chodí do tříd s koordinátorkou. Škola při vyhledávání AP spolupracuje i se studenty pedagogických fakult. Studentky zastávají post AP, následně spolupracují i v tandemu se kvalifikovaným učitelem, případně je jim nabídnut i učitelský úvazek.

Na škole funguje i institut odpolední školy pro žáky ze sociálně znevýhodněného prostředí. Děti by doma samy nezvládly např. domácí úkoly, přípravu na další den. AP jim proto pomáhají. Odpolední škola je domluvená předem s rodiči.

Důležitým bodem je i nastavení kompetencí AP. Učitel vede výkladovou část hodiny, AP se zapojí při procvičování. V dané době se dítěti s PO věnuje učitel. Učitel a AP se pravidelně setkávají, hovoří o tom, jak bude výuka probíhat, co bude náplní práce AP na dané hodině. Na výjezdni poradě se před lety věnovali právě tématu spolupráce učitel – AP. Seznámili se vzájemně s tím, co by učitelé potřebovali a co jsou schopni zajistit AP.

Po hodině následuje její vyhodnocení. AP si vedou deníky, zapisují si práci s dítětem, na co je třeba se zaměřit, změnit... Po hodině proběhne krátká informace o proběhlé hodině, na konci týdne dochází ke shrnutí celého týdne.

U dětí s PAS je jedna stálá asistentka. U ostatních dětí funguje rozvrh, podle kterého chodí jedna AP stabilně k jednomu, případně dvěma dětem.

Spolupráce probíhá i při distanční výuce.

Průběžně funguje vzdělávání AP. Mají totožný systém jako pedagogové: koordinátorka nabízí vzdělávání, každá AP má svůj studijní plán. Vychází z toho, na čem AP cítí, že potřebuje pracovat.

Když AP absolvuje vzdělávání, seznámí kolegyně s poznatky ze školení.

Karel Minařík poskytl účastníkům ke sdílení i tipy na webové stránky www.zapojmesevsichni.cz, kde jsou i různé metodiky, jež je možné využít.

2. Inspiromat společného vzdělávání: Péče o nadané

Po přestávce se uzavřelo téma asistenta pedagoga. Financování nyní řeší ZŠ Partyzánská prostřednictvím tzv. Šablon III. Výhodnou je nyní i změna financování regionálního školství. Do budoucna je evidentní, že je třeba hledat další zdroje financování. Koordinátorka má nyní

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

i menší pedagogický úvazek – předmět Člověk a svět práce, který souvisí s pozicí kariérové poradkyně, kterou též zastává. Jako klíčovou vidí Karel Minařík pozici zřizovatele, případně kraje. Pokud by měla každá obec (ORP) svoji funkční koncepci rozvoje školství a v rámci ní se počítalo i s úvazkem koordinátora inkluze (0,5 či 0,25 úvazek), bylo by to pro děti skvělé. Cítí, že je potřeba koncepční systém s jistými financemi.

V souvislosti s tím zmínil i pozici MAP, její možnost podpořit školy. Kladně hodnotil např. webináře pí Laufkové o formativním hodnocení, které MAP II MH nabízí. Formativní hodnocení totiž úzce souvisí s inkluzí. Karel Minařík se domnívá, že je třeba se zacílit na vzdělávání učitelského sboru. Ne každá škola v současnosti tomuto tématu věnuje dostatečnou pozornost. Na ZŠ Partyzánská se např. na jednom z výjezdních zasedání věnovali otázce evaluace a zpětné vazby distančního vzdělávání. Bylo jim jasné, že přijde druhá vlna a školy se opět zavřou. Výjezdní zasedání tedy zaměřili na téma distanční vzdělávání, pracovali na něm i napříč předmětovými komisemi. Dalším tématem jiného zasedání byla již zmíněná spolupráce učitele a asistenta pedagoga. Zaměřili na něj v následujícím školním roce i hospitační činnost.

Karel Minařík podporuje myšlenku, aby se vzdělávání učitelů a AP věnoval i MAP. Osoba zvenčí může přinést nové podněty, modely z praxe, téma posunout.

Poté již přešla pozornost k **pěči o nadané**. Základním kamenem druhého bloku byly otázky rozebírané opět v diskusních skupinách:

Které dítě je talentované? Proč si zaslouží podporu? Co se stane, když ji nedostane?

Na jamboardu se objevilo např. toto: *Všechny děti jsou talentované. Pokud dítě nedostane podporu, může ztratit zájem. Ve škole se zaměřujeme hlavně na rozumově nadané děti, sportovně či hudebně většinou navštěvují volnočasová zařízení, kde se jim dostává péče. Umí učitel poznat nadané dítě? Ne každý učitel pozná, že se jedná o mimořádně nadané dítě – dobré je v této oblasti učitele edukovat, aby byli schopni pedagogické diagnostiky. Školy pracují jen s hlavami (intelektuální rozvoj), zapomíná se na manuálně zručné děti, tvůrčí, organizačně schopné. Je dobré ukázat učitelům, jak sladit potřeby všech žáků ve třídě – je to výzva. Dobré jsou příklady dobré praxe: v hodině z pozice učitele, pro rodiče – co mohou dělat oni sami... Když podporu nedostane, možná si najde cestu k rozvoji nadání jinak, ne každé dítě má ale rodiče, kteří mohou pro dítě maximum v rozvoji udělat.*

Karel Minařík uvedl, že téma nadání bylo dlouho dobu tabu. 98 % inkluzivní vyhlášky se věnuje dětem s SPV, minimum je k dětem nadaným. Téma bylo do jisté míry odmítáno i ze strany pedagogů. Velmi dlouho z PPP žádná doporučení k péči o nadané děti nepřicházela. Každé dítě opravdu nějaký talent má a je otázkou, co s tím mohou udělat. Dítě má i mimořádné předpoklady v určité oblasti, ale často zůstávají skryté. Z této velké skupiny dětí ve škole vyčlení děti umělecky a sportovně nadané, těm se většinou dostává péče v jiném typu zařízení.

Při pedagogické diagnostice nadaných je třeba vycházet z předpokladu, že se v naprosté většině nejedná o dítě se samými jedničkami apod. Toto dítě se především dívá na zadané úlohy neotřelým způsobem, hledá nestereotypní řešení. Běžné postupy mu nevyhovují (nerozvíjejí jej). Klade zajímavé otázky. Práce je s ním složitá, mnohdy náročnější než

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

s dítětem s SPV. Častá je u nich obtížnější sociální interakce, kolektiv je vyčleněn, mívají problém se základní sebeobsluhou (ztrácejí bačkory, ze školy odcházejí bez tašky...).

Karel Minařík byl nespokojený s tím, jak se s nadanými pracuje – většinou dostávali více úkolů. Děti byly často nasazovány na různé soutěže, ale ani to není to, čím by se primárně rozvíjely. V první fázi bylo tedy potřeba takové dítě zachytit, identifikovat. Požádal proto o šetření organizaci MENSA, která otestovala všechny žáky. V každé třídě byly tři až čtyři děti s vysokým potenciálem. Učitelé je ale většinou sami identifikovat nedokázali. Výsledky jej vedly k rozhodnutí vytvořit systém pro práci s nadanými.

Při řešení tohoto i jiných témat zastává názor, že pokud si nedovedu poradit sám, požádám o pomoc. V této i jiné oblasti stále vidí velký prostor pro MAP či KAP, spolupráci s PPP. Je třeba se organizací konkrétně zeptat, s čím škole mohou pomoci. Karel Minařík se domnívá, že na obdobnou akci, jako bylo testování MENSA, by mohl přispět i zřizovatel, finance nejsou rozhodně ztracené.

S PPP i v oblasti nadaných spolupracují při zmiňovaných zápisech do první třídy: zástupce PPP je přítomen, pokud se učitelce zdá, že dítě přistupuje k řešení úkolu neotřele, jde si dále vyzkoušet určité cvičení ke stanovišti PPP. Další šetření dítěte probíhá na půdě školy (PPP je u rodičů i dětí často vnímána jako organizace, do které je dítě odesláno, pokud je problém). Dále se postupuje dle výsledků.

Dítě ve škole potřebuje podněty, jinak se nudí. Snaží se takto motivovat všechny děti, celých devět let hledají cestu pro každého. Potenciál se vyvíjí, důležitá je i složka vnitřní motivace, nejen nadání.

Koncepce, která vznikla, se opírá o práci AP a tzv. obohacující hodiny v MAT a CEJ. Když mají např. první třídy matematiku, do 1.A jde AP, který zde na základě dohody s učitelem vede procvičování. Učitelka z 1.A má obohacující hodinu, na které se jí sešly děti z 1.A a z 1.B. Skupina čítá kolem čtyř až šesti dětí. Skupiny jsou volné, mění se. Ne každému dítěti tento systém vyhovuje, proto je zde prostupnost, možnost zůstat ve své běžné třídě. Pro děti se tímto vytváří společenství, ve kterém se setkávají s podobnými dětmi, vytváří se společenství, ve kterém se cítí dobře. Řeší zde nejruznější logické úlohy, nestandardní úkoly. Je to jiná matematika než na běžné hodině.

V prvním ročníku mají obohacující MAT, pro letošní rok chtěli dělat pro 2. ročník i CEJ, ale distanční výuka situaci zkomplikovala. Ve skupině třetích ročníků se objevují i čtvrtáci. Při tématu dítěte, které pracuje s různě starými kolegy, řeší otázku toho, že dítě je intelektuálně na úrovni vyššího ročníku, ale sociálně ne vždy situaci zvládne. V obohacující hodině se často ukáže, že situaci zvládá. I proto se pak např. využívá toho, že dítě navštěvuje např. hodiny MAT se staršími dětmi (nejde tedy jen o hodiny obohacující).

Systém obohacujících hodin funguje na ZŠ Partyzánská třetím rokem, uvidí se, jak se promění s přechodem dětí na druhý stupeň.

V rámci družiny existuje ještě klub zvědavých dětí či z tzv. Šablon hradí logický klub.

Při komunikaci s rodiči, ale i učiteli je podstatné vysvětlit, proč a co chceme děti učit/rozvíjet u nich. Jak s nimi pracovat ve škole/jak doma? Proč volíme určité postupy? Ve spolupráci

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

s odborníky opět na škole debatovali o tom, jak na koncepci zapracovat, jak s rodiči pracovat...

Karel Minařík se domnívá, že v současnosti existují bohaté zdroje informací:

www.talnet.cz

www.quido.cz

Technická univerzita Liberec: Dětská univerzita, Letní dětská univerzita TUL

<https://stansevedcem.tul.cz/nabidka-aktivit-pro-mladez/detska-univerzita/detska-univerzita-2020-2021>

Důležité je podle Karla Minaříka přemýšlet při plánování hodiny nad tím, co je smyslem hodiny. Co by mohla udělat AP, co zvládne, co od ní očekávám. Jednou z možností je připravit pro dítě badatelsky orientovanou hodinu. Dítě je daný čas s AP v jiné místnosti, věnuje se svým úkolům, dle potřeby přijde pro radu za učitelem. Vymýšlet takovéto hodiny je pro učitele samozřejmě náročné, ale pro dítě přínosné. Někdy se to samozřejmě nepovede. Proto je dobré rozebrat badatelskou aktivitu s dítětem. Proč se asi nepovedla?

Podstatným aspektem je i myšlenka, že pokud chceme učit se děti, potřebujeme učit se pedagogy. S tím souvisí např. i využívání tandemové výuky, dvou učitelů v hodině. Každý učitel vede např. polovinu hodiny, v aktivitách se mohou střídat... Je na škole, aby našla se změnou financování regionálního školství své priority a řekla si, kterým směrem chce finance investovat.

Karel Minařík cítí, že příští školní rok bude náročný, učitelé si budou znovu analyzovat situaci, výrazně individualizovat přístup.

V souvislosti s nadanými se objevuje i otázka víceletých gymnázií. Na ZŠ Partyzánská přistupují k tématu tak, že víceletá gymnázia pro děti mimořádně nadané vhodná jsou, otevřeně tak mluví i s rodiči. Během doby, kterou tráví na ZŠ, se dítě snaží maximálně rozvíjet. V jednom z případů rodiče gymnázium odmítli, byli rádi, že si dítě našlo kamarády na ZŠ.

V závěrečné diskusi se objevilo téma, zda si dítě najde svoji cestu, pokud nadání nebylo ze strany školy rozvíjeno (škola s nadanými nepracuje). Karel Minařík se domnívá, že základ je, že si učitel a škola řeknou, že situaci nezvládli a že se pokusí najít nějaké kroky pro budoucí situace. Naději vidí např. ve spolupráci s KAP. Jeho škola spolupracuje konkrétně s paní Mgr. Marií Kašparovou, bývalou učitelkou, která nyní pracuje pro PPP Česká Lípa a KAP v Libereckém kraji a která říká, že nadání nezná hranice okresů ani kraje. Karel Minařík uvedl, že pokud se našla oblast nadání, dá se s ní pracovat, ale záleží velmi i na volných vlastnostech dítěte. Pokud je dítě demotivované ze ZŠ, je to náročné. Je dobré začít dítě (i rodiče) směřovat z hlediska kariérového poradenství. Rodič bohužel mnohdy necítí dostatečnou podporu od pedagogů či od vedení školy, neumí si sám poradit. Je na místě přijmout to, že dítě nemusí být dobré ve všem, že vyniká právě jen např. v jedné oblasti, což je náročné jak pro dítě, rodiče i pro učitele. Učitel by měl umět znát a přechíst potenciál

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

dítěte. Na škole např. používají testy Čmelda Pepík. Individuální konzultace na jejich škole dělá zmíněná paní Kašparová, která dále spolupracuje v oblasti rozvoje mimořádného nadání v tandemu s paní Hronovou. Karel Minařík doporučil MAPu obrátit se v případě hledání vhodných lektorů pro DVPP i na pracovníky projektu Talnet (www.talnet.cz) či na NIDV (www.nidv.cz), kteří jsou schopní doporučit kvalitní lektory (existuje nyní zhruba deset lidí, kteří se v ČR nadaným věnují na vysoké úrovni).

4. Závěr, termín příští schůzky

Příští setkání PS se uskutečnilo již 6. 5. 2021, 16:00–18:00 h.

Po zpracování dotazníků rovných příležitostí na ZŠ se vedoucí PS členům ozve a budeme hledat společný termín pro schůzku, na níž bychom se výsledkům a návrhům opatření k daným tématům věnovali.

Pravidelná běžná schůzka PS pro RP je naplánována na 6. 10. 2021 od 16:00 h před Volnočasovým centrem MH.

Záznam připravila: Iva Štrojsová

